

Dosarul nr. 2rac-274/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. I. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

3 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Logocar”, reprezentată de avocatul Corneliu Chisilița

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Grand Secret” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Logocar” cu privire la încasarea sumelor și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Logocar” și menținută hotărârea din 16 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 28 noiembrie 2016, SRL „Grand Secret” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Logocar” cu privire la încasarea sumelor și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 28 aprilie 2016, administratorul SRL „Grand Secret” Soltan Valeriu s-a adresat către SRL „Logocar” în vederea evaluării stării autovehiculului de marca Audi Q7 cu n/î XXXXX, fiind predat autovehiculul și transmisă suma de 9000 de lei, în numerar, în calitate de avans, fapt ce reiese din actul de verificare reciprocă a decontărilor.

Astfel, SRL „Logocar” urma să efectueze o evaluare a stării, după care să informeze administratorul SRL „Grand Secret” despre starea autovehiculului și costurile ce ar trebui suportate în cazul în care ar fi început lucrările de reparație.

A precizat că solicitarea lui Valeriu Soltan de a întocmi un act de predare-primire a autovehiculului a fost respinsă (verbal), acesta din urmă fiind asigurat că va fi elaborat un act în care vor fi specificate toate detaliile unei eventuale reparații (deviz de cheltuieli) care va fi transmis în timpul apropiat.

După ce a fost primit pe poșta electronică devizul de cheltuieli, care urma să fie negociat înaintea purcederii propriu-zise la efectuarea lucrărilor de reparație, SRL „Grand Secret” nu și-a dat consimțământul pentru începerea lucrărilor de reparație și nu a aprobat devizul de cheltuieli prezentat.

A comunicat că relațiile dintre SRL „Grand Secret” și SRL „Logocar”, pe lângă prevederile legislației în vigoare sunt reglementate și de prevederile contractului nr. 090713 cu privire la prestarea serviciilor de întreținere și reparație a autovehiculului din 12 iulie 2013.

Având în vedere prevederile pct. 1.1, 2.1.1 și 3.2 din contractul menționat, a obiectat că în pofida obligațiilor legale și contractuale pe care și le-a asumat, SRL „Logocar” a acționat cu rea-credință, neexecutându-și obligațiile în modul și la timpul stabilit.

A învederat că SRL „Grand Secret” a fost asigurată (în mod verbal) în repetate rânduri că starea autovehiculului va fi evaluată în cel mai scurt timp (de altfel termenul inițial promis era de 10 zile din momentul predării autovehiculului).

Totuși, în urma vizitei făcute la 6 mai 2016, la locul unde trebuiau să fie executate obligațiile de evaluare, s-a adeverit, de fapt, că autovehiculul a fost parțial dezmembrat, fiind scos și tăiat pragul autovehiculului, au fost începute lucrări de reparație, în pofida faptului că administratorului SRL „Grand Secret” nu și-a dat consimțământul în acest sens, de asemenea, nefiind semnat și perfectat devizul de cheltuieli între părți.

Pentru restituirea bunului a fost solicitată intervenția organelor de ocrotire a normelor de drept, după ce echipajul de poliție a sosit la fața locului, aceștia din urmă au fost martori oculari al comportamentului abuziv al reprezentanților pârâtului, care au refuzat timp de circa 2 ore 30 minute restituirea autovehiculului care aparține cu drept de posesie și folosință SRL „Grand Secret”.

Astfel, a fost necesară intervenția autospecialei pentru a revendica bunul de la fața locului.

La 10 mai 2016 (deși în actul de efectuare este indicată data de 12 mai 2016), SRL „Grand Secret” a apelat la serviciile SRL „Auto Asistență” pentru efectuarea lucrărilor de tractare cu autospeciala DAF cu n/î XXXXX, între orele 12:36 - 18:45.

Pentru serviciile menționate a fost stabilită plata în mărime de 600 de lei, fapt confirmat prin actul de efectuare a lucrărilor.

Necesitatea efectuării lucrărilor de tractare era condiționată de faptul că autovehiculul, ca urmare a lucrărilor începute fără consimțământul SRL „Grand Secret”, nu mai era deplasabil, având deteriorări avariate, drept consecință nu era posibilă deplasarea autovehiculului fără implicarea autospecialei.

A precizat că SRL „Logocar”, fără a coordona în prealabil derularea lucrărilor cu SRL „Grand Secret”, a efectuat lucrări de dezasamblare a autovehiculului în partea dreaptă laterală din față și anume, demontarea, dezasamblarea aripii față dreaptă, demontarea ușă față dreaptă, dezasamblare armatură ușă față dreaptă, demontarea căptușeală aripă față dreaptă, demontarea capitonaj ușă față, demontarea oglindă partea dreaptă, fapt confirmat prin actul de examinare a mijlocului de transport auto din 10 mai 2016 întocmit de un expert independent.

Așadar, conform actului de examinare a mijlocului de transport din 10 mai 2016 s-a constatat că mijlocul de transport auto nu este deplasabil, având deteriorări avariate și pentru lichidarea lor sunt necesare lucrările de reparație specificate.

Astfel fiind, a fost lezată și încălcat dreptul de proprietate al SRL „Grand Secret” care din motiv că bunul mobil a fost reținut forțat și nejustificat, a fost lipsită de dreptul de a-și exercita prerogativele dreptului de proprietate în mod deplin și neîngrădit.

A menționat și faptul că urmare a acțiunilor reprezentanților SRL „Logocar” a fost limitată posibilitatea lui Valeriu Soltan de a-și exercita atribuțiile de muncă, întrucât a fost lipsit de mijlocul de transport ce aparține SRL „Grand Secret”.

De asemenea, a pierdut practic o zi lucrătoare de muncă atât administratorul, cât și angajatul companiei (însoțitorul administratorului), deoarece nu a fost restituit autovehiculul, ultimii fiind nevoiți să recurgă la organele de poliție pentru a-l primi, prin urmare, sunt în drept să recupereze suma pentru timpul de muncă pierdut, în mărime de 176 de lei pentru timpul de 6 ore pierdute din ziua de 10 mai 2016.

Nu în ultimul rând, este revoltătoare și atitudinea angajaților pârâtului, care l-au insultat pe administratorul Valeriu Soltan, având un comportament indecent, revoltător, abuziv și neadecvat, fapt confirmat prin procesul-verbal întocmit de organul de poliție, fiindu-i adresate exprimări verbale care au ofensat în mod intenționat persoana administratorului și care contravin normelor de conduită general acceptate, fiindu-i cauzate incomodități, creată stare de stres, precum și lezată onoarea și demnitatea lui Valeriu Soltan.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 512 alin. (1), 572 alin. (2), 602 alin. (1), 610 alin. (1) Cod civil, art. 5, 12, 22, 38, 46, 59, 60, 75, 81, 94, 96, 117-160, 166, 167, 211, 238 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului în beneficiul SRL „Grand Secret” a sumei de 9000 de lei pentru evaluarea stării autovehiculului de model Audi Q7 cu n/î XXXXX în mod necorespunzător, a sumei de 600 de lei pentru serviciile de tractare necesare, a sumei de 11830 de lei pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat prin demontarea pragului autovehiculului de model Audi Q7 cu n/î XXXXX, a sumei de 176 de lei drept compensare pentru timpul petrecut de administratorul SRL „Grand Secret” Valeriu Soltan și de angajatul companiei la fața locului, timp care urma să fie folosit pentru executarea atribuțiilor de muncă ce le revin, a sumei de 600 de lei pentru comunicarea actelor de către executorul judecătoresc și a taxei de stat în mărime de 666,18 de lei.

Prin hotărârea din 16 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată de la SRL „Logocar” în beneficiul SRL „Grand Secret” suma de 9000 de lei primită pentru evaluarea stării autovehiculului de model Audi Q7 cu n/î XXXXX în mod necorespunzător, suma de 600 de lei pentru serviciile de tractare necesare, suma de 11830 de lei pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat prin demontarea pragului autovehiculului de model Audi Q7 cu n/î XXXXX și cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în sumă de 642,90 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Logocar” și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat ca fiind justă concluzia primei instanțe privind temeinicia acțiunii, or, SRL „Logocar”, încălcând clauzele contractuale, a inițiat lucrările de reparație a automobilului în lipsa consimțământului SRL „Grand Secret”, nefiind întocmit un deviz de cheltuieli care ar fi fost acceptat de ambele părți, iar contrariul nu a fost demonstrat.

La 4 martie 2019, SRL „Logocar”, reprezentată de avocatul Corneliu Chisilița a declarat recurs împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le eronate, nefondate, lipsite de suport normativ și faptic, rezultate din aprecierea subiectivă și incompletă a legislației în vigoare, urmând a fi casate integral.

A obiectat că atât prima instanță, cât și instanța de apel au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată în speță, au făcut trimitere la prevederile art. 978 alin. (2) și (3) Cod civil, în litigiul dedus judecății intimatul atât prin pretențiile inițiale, cât și prin cererea de chemare în judecată nu a solicitat rezilierea contractului de prestări servicii sau repunerea părților în poziția inițială anterior nașterii raporturilor contractuale.

În acest sens, nu poate fi vorba despre repunerea părților în poziția inițială, or, conform art. 737 alin. (1) Cod civil, rezoluțiunea contractului operează prin declarație scrisă față de cealaltă parte.

Reieșind din această dispoziție legală rezultă că instanța de judecată nu este în drept să declare rezoluțiunea contractului sau să admită careva efecte provocate de aceasta, deoarece conform alineatului (1) desființarea contractului ține exclusiv de voința părților contractului.

Instanța judecătorească va putea să controleze dacă au fost întrunite condițiile pentru rezoluțiune și fie să confirme că contractul este rezolvit, fie să constate că nu se întrunesc condițiile pentru rezoluțiune și să soluționeze litigiul dintre părți fără a ține cont de declarația de rezoluțiune.

Prin urmare, pretenția intimatului cu referire la restituirea sumei de 9000 de lei pentru evaluarea automobilului este neîntemeiată, or, în litigiul dedus judecății contractul de prestări servicii nu a fost reziliat.

Pretenția înaintată de către SRL „Grand Secret” din 17 ianuarie 2017 către SRL „Logocar” nu poate fi calificată ca rezilierea contractului de prestări servicii, beneficiarul prin pretenția sa nu a efectuat o declarație de reziliere.

Astfel, pretenția respectivă a fost înaintată după 8 luni de zile din momentul producerii incidentului, în acest sens, reieșind din prevederile art. 737 alin. (2) Cod civil, beneficiarul nefiind în drept să ceară rezilierea contractului de prestări servicii.

A învederat că automobilul fiind evaluat de către SRL „Logocar”, rezultatul evaluării a fost comunicat SRL „Grand Secret” telefonic, beneficiarul a dat

indicații la începerea lucrărilor de reparații la automobilul de marca Audi Q7 cu n/î XXXXX.

Efectuarea lucrărilor de evaluare și de reparație a presupus cheltuieli din partea prestatorului, altfel spus, încasarea integrală a sumei de 9000 de lei cu titlu de avans de la SRL „Logocar” este una exagerată.

A obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, care în partea motivatoare a hotărârilor judecătorești, au făcut trimitere la prevederile art. 602 alin. (1) și (2) Cod civil și nu au ținut cont de prevederile art. 602 alin. (4) Cod civil.

La caz, contractul de prestări servicii nr. 090713 din 12 iulie 2013 este unul sinalagmatic, deoarece impune obligații reciproce atât pentru prestator, cât și pentru beneficiar, în baza acestui contract beneficiarul a solicitat despăgubiri în mărime de 600 de lei pentru servicii de tractare, precum și suma de 11830 de lei pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat prin demontarea pragului automobilului de model Audi Q7.

În acest context, a subliniat că intimatul atât prin pretenția inițială, cât și prin cererea de chemare în judecată nu a solicitat rezilierea contractului de prestări servicii, deci în asemenea circumstanțe nu poate solicita careva despăgubiri.

La fel, instanțele au constatat presupusul prejudiciu suferit de către beneficiar în cuantum de 11830 de lei în urma aprecierii actului de examinare a mijlocului de transport auto din 10 mai 2016, care atestă că de către SRL „Logocar” au fost efectuate lucrări de dezasamblare a autovehiculului în partea dreaptă, laterală, din față și anume, demontarea, dezasamblarea aripii față dreapta, demontarea ușă față dreapta, demontare capitonaj ușă față, demontare oglindă partea dreaptă.

A accentuat că actul de examinare a mijlocului de transport auto din 10 mai 2016 nu poate fi pus la baza constatării faptului prejudicierii beneficiarului din considerentul că la materialele cauzei nu sunt anexate careva acte care ar proba competența și calitatea așa numitului expert independent, în același sens, prestatorul nu a fost nici prezent, nici citat pentru a participa la desfășurarea inspecției.

Totodată, actul de examinare a mijlocului de transport a fost întocmit cu patru zile mai târziu de la neînțelegerea dintre factorii de decizie ai SRL „Logocar” și SRL „Grand Secret”, prin urmare, nu a fost constatat real ce piese au fost demontate de la automobilul de model Audi Q7.

Prin decizia suplimentară din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea înaintată de SRL „Grand Secret” cu privire la emiterea unei decizii suplimentare.

A fost încasată de la SRL „Logocar” în beneficiul SRL „Grand Secret” suma de 2360 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 3 ianuarie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 124).

La 21 februarie 2019, în adresa părților a fost expediată citația pentru ședința de judecată din 19 martie 2019 ora 12:00 în legătură cu examinarea cererii depuse de SRL „Grand Secret” privind emiterea deciziei suplimentare, fiind recepționată de către recurentă la 26 februarie 2019, în aceeași zi fiind recepționată și de reprezentantul acesteia, avocatul Corneliu Chisilița, ceea ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la materialele dosarului (f. d. 133, 134, 135).

Anumite date care ar confirma recepționarea copiei deciziei recurate de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 4 martie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Logocar”, reprezentată de avocatul Corneliu Chisilița, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Logocar”, reprezentată de avocatul Corneliu Chisilița, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul

normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SRL „Logocar”, reprezentată de avocatul Corneliu Chisilița urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Logocar”, reprezentată de avocatul Corneliu Chisilița împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari